

VINDECAREA PRIN CREDINȚĂ

- Duminica a șaptea, Vindecarea a doi orbi și a unui mut -

Mentalitatea oamenilor de astăzi, dominată de raționalism, încearcă să găsească explicații logice, chiar și în cazul vindecărilor minunate. Omul nu mai are ochi să vadă minunea, totuși orice om sincer cu el însuși în primul rând, trebuie să recunoască limitele medicinei, pentru că, până la urmă orice vindecare poartă în sine lucrarea lui Dumnezeu. Acest lucru se poate deduce din faptul că nu medicina vindecă un organism, nu medicamentele tămăduiesc, ci cum spunea la un moment dat Părintele Cleopa: „*medicul taie și coase, dar Dumnezeu este cel care vindecă*”. Cine a sădit într-un organism această capacitate de a se reface după o anumită boală sau operație, dacă nu Dumnezeu? De unde au putere medicamentele ca să lupte împotriva infecțiilor, dacă nu de la Dumnezeu? Nu au existat mai întâi lecurile și omul le-a descoperit folosul mai apoi? Și noi credem acest lucru și-l mărturisim și de aceea și cerem totdeauna mila lui Dumnezeu, zicând: „*Doamne miluiește!*”. Dacă medicina sau medicul ar reuși el de la sine să vindece, cum ar face aceasta de vreme ce el nu se poate vindeca nici pe sine, și de ce nu îi vindecă pe toți, de ce așteaptă și el ca să vadă dacă

organismul începe să se refacă, dacă medicamentele își fac sau nu efectul? Ar trebui ca medicul să posede o putere, o energie pe care să o transfere bolnavului, așa cum o are numai Dumnezeu, și prin ea să-l vindece pe cel bolnav. De asemenea vedem că în cazul vindecărilor minunate făcute de Mântuitorul Iisus Hristos, pe baza credinței celor bolnavi, acest proces de vindecare este suspendat, bolnavul nu mai așteaptă o perioadă de timp ca să se refacă organismul, nu mai așteaptă efectul medicamentelor, ci tămăduirea este imediată, pe loc, la porunca lui Dumnezeu: „*După credința voastră, fie vouă!*”. Desigur că medicina de astăzi are în vedere numai organul din om care este bolnav, ea nu-l privește pe om ca persoană, ca făptură înzestrată și cu suflet, care el ar trebui mai întâi reabilitat, așa cum face Mântuitorul cu toți cei vindecați, mai întâi îi tămăduiește sufletește, de necredință, de îndoială, de păcat: „*Credeți că pot să fac Eu aceasta?*”. Abia după aceea, administrează vindecarea: „*După credința voastră, fie vouă!*”. De aceea mulți dintre medici ar fi buni veterinari, fiind pregătiți să trateze numai trupul. Dar și în cazul în care omul ar avea numai trup, nu tot Dumnezeu îl vindecă? Suferința ne curăță și ne izbăvește dacă o înțelegem corect. De aceea, dacă am fost bolnavi sufletește și ne-am vindecat, să nu ne mai întorcem la același fel de viață de până atunci. Să ne rugăm Doctorului sufletelor și al trupurilor noastre, Mântuitorului Iisus Hristos să ne vindece de toate bolile sufletești și trupesti. „*Doamne miluiește-mă, ca să Te văd în tot și în toate și să Te mărturisesc, prin viața mea!*”.

ADORMIREA MAICII DOMNULUI

Maica Domnului este cea mai înaltă sfințenie omenească cunoscută și cinstită de Sfânta Biserică, iar Adormirea Maicii Domnului este cea mai de seamă dintre sărbătorile ei. Este o sărbătoare pregătită printr-un post de două săptămâni. Când a binevoit Hristos, Dumnezeu nostru, să ia la Sine pe Maica Sa, atunci cu trei zile mai înainte, a făcut-o să cunoască, printr-un înger, mutarea ei de pe pământ la viața cea cerească. Deci, înștiințându-se Născătoarea de Dumnezeu despre aceasta, s-a bucurat, cu bucurie mare, și s-a suit degrabă în Muntele Măslinilor, ca să se roage. S-a întors, apoi, acasă și a pregătit toate cele de îngropare, încredințând, pe vecine că, mutându-se în ceruri, nu numai pe ele nu le va uita, ci pe toată lumea o va cerceta și o va ocroti. Și a împărțit văduvelor sărace veșmintele sale. Și a luat, apoi, iertăciune de la toți și, culcându-se pe pat, a făcut rugăciune pentru întărirea lumii și pentru viețuirea în pace. Și, binecuvântând pe toți cei de față, și-a dat sufletul în mâinile Fiului și Dumnezeului ei. Și multe vindecări s-au împărțit tuturor celor bolnavi, prin binecuvântarea ei. Și, s-a făcut, atunci, tunet mare și au venit de la marginile lumii, ca pe niște nori, toți Apostolii lui Hristos, la casa Maicii Domnului din Ierusalim. Și, începând Petru cântarea cea de îngropare, Apostolii au ridicat patul și au petrecut, până la mormânt, trupul cel primitor de Dumnezeu. Și, sosind în satul Ghetsimani și așezând în mormânt trupul Maicii Domnului, Apostolii au zăbovit, acolo, încă trei zile, așteptând pe Apostolul Toma, care din dumnezeiasca rânduială, lipsea. Și, sosind, Toma Apostolul era întristat, ca nu se

învrednicise să vadă, și el, chipul adormit al Maicii Domnului, ca și ceilalți Apostoli. Deci, s-a deschis, cu hotărâre de obște, mormântul, pentru el. Și, dacă s-a deschis, s-au minunat, că au aflat mormântul fără sfântul ei trup și era numai giulgiul lăsat, ca mângâiere și mărturie nemincinoasă a mutării Născătoarei de Dumnezeu, cu trup cu tot, la ceruri. La Adormirea Maicii Domnului, trupul ei n-a cunoscut putrezirea, care vine după moarte, nici n-a rămas în mormânt. Maica Domnului, cu trupul schimbat, viu și proslăvit, a fost mutată, cu trup cu tot la ceruri, ca o pârgă a întregii omeniri. Dar, spre deosebire de Mântuitorul, ea a fost dusă la ceruri de îngeri, nu prin puterea ei, ca Mântuitorul. Și acolo se roagă de-a pururi pentru noi. Să avem mare încredere în rugăciunea Maicii Domnului, că ea singură poate vorbi lui Dumnezeu, ca o mamă unui fiu al ei. Amin.

Rău poți face imediat, mai greu este cu binele

Cât durează să faci rău cuiva? Câteva clipe. Cât durează să faci un bine cuiva? Poate chiar o viață. Evident că poți să faci un bine și în câteva clipe, oprindu-te lângă un nevoiaș sau oferind cuiva câteva vorbe frumoase, însă de regulă binele se construiește în timp fiind o realizare. Răul este ușor realizabil și mult mai accesibil. E la îndemâna oricui. Se găsește pe toate drumurile. E ieftin și întunecat. Și de multe ori ispititor. De aceea e mai comod să apelezi la el. Pentru bine trebuie să duci o luptă, să muncești, să faci sacrificii și compromisuri. E mai complicat. Însă destinațiile arată și te îmbracă total diferit. Când ajungi la destinația răului, te întuneci și te rătăcești. Când ajungi la destinația binelui, lumina îți deschide ușa și te primește într-un loc liniștit și frumos. Și doar aici îți poți găsi liniștea, bucuria și rostul. Pentru a exemplifica într-un mod sugestiv durata binelui și răului să ne gândim la un părinte care muncește și trăiește să-și ajute copilul să se realizeze. Acest bine îl construiește într-o viață. Totuși, în doar câteva clipe, copilul poate să arunce vorbe de nerecunoștință care îl vor afecta cumplit. Sau chiar îl poate abandona cu nepăsare pe cel care s-a dedicat o viață întreagă pentru binele lui. Părintele îl va ierta, desigur, dar cam atât durează să dărâmi un om și să faci un rău. Și sunt multe exemple. Majoritatea țin de nerecunoștință și devalorizarea celor din jur. De inconștiența și egoismul nostru. De suflete închise și întuneric. Suntem însoțiți mereu de bine și rău. Și este alegerea noastră pe care dintre ele vom lua de mână. Trebuie doar să conștientizăm riscurile și pierderile. Trebuie doar să deschidem mai mult ochii și sufletul. Să lăsăm la o parte egoismul și să învățăm să oferim lumină dacă nu vrem să trăim în întuneric. Toate acțiunile noastre se răsfrâng cumva asupra noastră. Acest univers are o putere miraculoasă de a echilibra tot ce se întâmplă între noi și în noi. Dacă arunci doar cu noroi, nu poți primi înapoi trandafiri. Niciodată. Dacă arunci cu trandafiri, poți fi lovit cu noroi, însă, cu siguranță într-o bună zi trandafirii vor reveni la tine. Să nu facem răul, dar nici binele cu sila. De multe ori luptăm pentru binele unora, iar aceștia nu doresc deloc să-l primească. Oricât am încerca să-i luminăm sau mângâiem prin fapte frumoase, ei nu vor să asimileze ceea ce le oferim. Și atunci este bine să oferim lumina altora. Sunt mulți care au nevoie de ea și ar face orice să o primească. Binele pe care îl oferim în lume trebuie să fie primit tot cu bună-voință, căci binele poate sta doar în brațele altui bine. De multe ori, din pricină că binele nostru nu e apreciat sau prețuit, răul ne manipulează să acționăm cu rea voință.

Pace și bucurie în gândurile noastre

În viața duhovnicească, gândurile noastre dacă sunt limpezi, se aud. Pentru o viață bună trebuie să avem grijă de gândurile cuprinse în interiorul nostru. Pentru acesta, cel mai de preț dintre toate darurile din lumea acesta este osteneala sufletului nostru. Cu cât cineva se smerește mai mult, cu atât el înțelege mai bine din toate tainele lumii acesteia. El îi poate întrece pe toți ceilalți, care poate ani de zile au studiat înțelepciunea lumii acesteia. Mintea umană poate fi comparată cu o grădină. Chiar dacă omul nu cultivă cum trebuie această grădină, există o mulțime de buruieni care vor răsări, vor crește apoi vor da roade. Așa cum un grădinar care-și cultivă pământul semănând tot felul de flori și fructe pe care și le dorește și desțelenește pământul de tot felul de buruieni, la fel și noi trebuie să avem grijă de grădina sufletului. Trebuie să smulgem „buruienile”.

PROGRAM LITURGIC

ZIUA	ORA	SLUJBE / ACTIVITĂȚI
Miercuri 14 august	14:00	Spovedanie
	18:00	Vecernie cu Litie la Biserica Uspenia
Joi 15 august	06:30	Utrenia și Sfânta Liturghie
	10:30	Pomenirea celor adormiți
Vineri 16 august	18:00	Taina Sfântului Maslu
Sâmbătă 17 august	07:00	Sfânta Liturghie și pomenire
	18:00	Vecernie
Duminică 18 august	06:30	Utrenia și Sfânta Liturghie
	10:45	Program de bibliotecă
	18:00	Vecernie și dezlegări

De Dumnezeu nu mă tem și de oameni nu mi-e rușine

Un bogătaș întâlnea în fiecare zi, în drumul său spre birou, o femeie care cerșea chiar aproape de locul lui de muncă. Întâlnirea matinală cu cerșetoarea îl indispunea și o privea cu mult dispreț, dar nu îi dădea niciodată milostenie. Azi așa, mâine așa, până când, într-o după-amiază, bogatul își chemă secretara și, dându-i un teanc de bancnote, îi ordonă: „Du-te și cumpără de la supermarket cele mai alese bunătăți, mezelurile cele mai scumpe, băutura cea mai extravagantă, dulciurile cele mai rafinate. Fă un pachet cu toate, du-te, dă-i-i femeii care cerșește în fața sediului nostru și spune-i să nu o mai văd mâine acolo. Dacă te va întreba cine i-a trimis coletul, zi-i așa: Diavolul ți-a trimis acest pachet”. Secretara a executat întocmai ceea ce-i comandase șeful ei, i-a dat cu aroganță femeii pachetul cu toate cele cumpărate. Femeia i-a mulțumit pentru milostenia făcută, dar nu a întrebat cine este binefăcătorul ei. Secretara, ușor insistentă, a întrebat-o dacă nu vrea să știe cine stă în spatele faptei. „Ba da, vreau, a zis cerșetoarea. Cine e cel care m-a ajutat?”. „Diavolul este cel care ți-a trimis pachetul cu bunătăți”. Atunci, femeia cea săracă a răspuns: „Nu știu dacă așa este, dar sunt convinsă de altceva: Când Dumnezeu poruncește un lucru, și dracul se supune!”

Egoistul

Se povestește că un om suferea de multă vreme în iad pentru că avusese păcatul egoismului. Se ruga mereu lui Dumnezeu să-l ierte, căindu-se și spunând că nu mai este egoist. Dumnezeu l-a trimis pe Sfântul Petru să-l încerce, zicând: „Iată, Dumnezeu ți-a auzit rugăciunea și m-a trimis să te scot de aici din iad. Îți voi întinde un fir de care te vei prinde și eu te voi ridica”. Sfântul Petru întinse firul, el se agăță și începu să urce. Dar ceilalți osândiți care se chinuiau în iad, văzându-l că se ridică, au început să se prindă de picioarele lui ca să scape și ei de acolo. Când i-a văzut așa agățați, egoistul s-a gândit cu groază că firul se va rupe și va cădea la loc în iad. Atunci a început să strige la ei disperat: „Coborâți, dați-vă jos!!!”. Și a început să-i lovească cu picioarele și să-i desprindă de fir. Dar când se chinuia să-i desprindă, a căzut și el jos. Așadar egoismul mai era stăpân pe viața lui. Nu dorea să scape decât el, nu și ceilalți, și, astfel, nici el nu a scăpat.

† După cum mândria este moartea virtuților și viața păcatelor, smerenia este moartea păcatelor și viața virtuților.